

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 209718 24 GŽ

Novi Travnik, 19.11.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Senada Begović, kao predsjednika vijeća, Mirjane Grubešić i Aide Pezer-Alić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.S. iz Z., ..., zastupan po punomoćniku Saši Mehić, advokatu iz Maglaja, protiv tuženog Triglav osiguranje d.d., Ul. Dolina br. 8., Sarajevo, koga zastupa punomoćnik B.Z., zaposlenik tuženog, radi naknade štete, vrijednost spora 6.000,00 KM, odlučujući po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 209718 23 P od 10.06.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.11.2024. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Ukida se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 209718 23 P od 10.06.2024. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje – glavnu raspravu.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 5.960,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 23.05.2022. godine kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka za zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.“

Svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude žalbu je pravovremeno izjavio tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o troškovima parničnog postupka, s prijedlogom da se uvaži žalba, pobijana presuda preinači i u cijelosti usvoji konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev tužitelja, te obveže tuženi da tužitelju naknadi troškove prema troškovniku u spisu, uvećano za troškove sastava žalbe ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U žalbi ističe da je presuda nezakonita iz svih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. ZPP-a. Povreda odredaba ZPP-a se ogleda u činjenici što sud nije cijenio svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno kako to propisuje odredba člana 8. ZPP-a. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ogleda se u činjenici što je prvostupanjski sud u svojoj odluci na strani 6 pobijane presude utvrdio da je među parničnim strankama sporna osnovanost i visina postavljenog tužbenog zahtjeva, a u stvari sporna je samo visina postavljenog tužbenog zahtjeva. Sam tuženi u odgovoru na tužbu navodi da nije sporna pasivna legitimacija, jer je predmetno vozilo bilo osigurano policom osiguranja

autokaska broj 07-0084274 kod tuženog, te da tuženi osporava samo visinu tužbenog zahtjeva. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ogleda se i u činjenici što je prvostupanjski sud na strani 8 pobijane presude utvrdio da je tužitelj kao ugovorna strana imao obvezu da svoje vozilo dovede u stanje prije osiguranog slučaja uz što manje troškova za tuženog, te da tužitelj nije izveo dokaze da je postupio u skladu sa Zapisnikom o utvrđivanju oštećenja na motornom vozilu od 26.05.2022. godine prema kojem je bio u obvezi da postupi na način da ukoliko se tokom popravke vozila otkriju dodatna oštećenja koja su u vezi sa nastalim osiguranim slučajem da je tužitelj/oštećeni dužan da pozove ovlaštenog procjenitelja tuženog radi dodatnog pregleda vozila. Naime, u ovom parničnom predmetu ne radi se o nikakvim dodatnim oštećenjima na vozilu tužitelja. Sporno je da li se oštećenja na vozilu mogu popraviti ili se oštećeni dijelovi na vozilu trebaju zamijeniti. Stalni sudski vještak mašinske struke je u svom iskazu na glavnoj raspravi izjavio da prema njegovom iskustvu oštećenja na točkovima ni neovlašteni servisi ne izvode, nego se aplicira veći sloj temeljnih materijala da bi se izravnale površine, odnosno da se popravka na autu može uraditi ispravno samo zamjenom oštećenih dijelova za nove, jer nema mogućnosti pristupa navedenom dijelu sa unutrašnje strane da bi se izvršila njegova popravka, te da se prema njegovom znanju i iskustvu predmetni dijelovi u ovlaštenim servisima mijenjaju. Također, vještak je u svom nalazu, što je potvrdio u svom iskazu na glavnoj raspravi utvrdio da je popravka predmetnog vozila ekonomski neopravdana, odnosno da se radi o tzv. totalnoj šteti i da ista iznosi 8.176,69 KM, a da je svoj nalaz radio po uvjetima auto kasko osiguranja tuženog. Sve ove manjkavosti dovele su do toga da je sud zbog povrede odredaba parničnog postupka, te pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, te na taj način odbio tužbeni zahtjev tužitelja i odlučio kao u izreci. Zbog svega izloženog, a uvažavajući činjenicu da je tužitelj dokazao pravni osnov, iako isti nije ni sporan, te posebno da je dokazao i visinu tužbenog zahtjeva i to kako vještačenjem tako i ostalim provedenim materijalnim dokazima na glavnoj raspravi, ova žalba se smatra osnovanom, pa predlaže kao u uvodu žalbe. U žalbi je istaknut zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 526,50 KM.

U odgovoru na žalbu tuženi je osporio žalbene navode tužitelja i istakao da je pobijana presuda pravilna i zakonita, te je predložio da se žalba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao presudu prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu, u granicama razloga iz žalbe i po službenoj dužnosti sukladno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Predmet ove parnice je naknada preostale neisplaćene štete iz osnova nastupanja kasko osiguranog slučaja - padanja grada na vozilo tužitelja. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja, jer sud nalazi da izvedenim dokazima tužitelj nije dokazao osnov i visinu štete. U obrazloženju presude je navedeno da je tuženi postupio u skladu sa ugovornim obvezama i tužitelju isplatio naknadu štete na način da se vozilo dovede u stanje koje je bilo prije nezgode i da je po prigovoru na obračun visine štete ponudio tužitelju da dostavi račun za popravku ukoliko smatra da taj iznos treba da bude veći. S druge strane, tužitelj je kao ugovorna strana imao obvezu da svoje vozilo dovede u stanje prije osiguranog slučaja uz što manje troškova za osiguravača (tuženog), odnosno da izvrši popravku vozila prema

Zapisniku o utvrđivanju oštećenja na motornom vozilu od 26.05.2022. godine i u slučaju otkrivanja dodatnih oštećenja u vezi sa osiguranim slučajem, da pozove ovlaštenog procjenitelja tuženog radi dodatnog pregleda vozila, što tužitelj nije učinio, pa nije dokazao da je imao troškove popravke vozila koji se u tužbi procjenjuju na iznos od oko 8.000,00 KM da svoje vozilo vrati u prijašnje stanje, rezanjem krova automobila i zamjenom ostalih dijelova vozila sa novim, niti je uz tužbu kao ni tokom postupka dostavio račun za popravak vozila.

Po nalaženju ovog suda, za pravilnost odluke u ovoj pravnoj stvari nije od značaja što tužitelj u postupku ostvarivanja odštetnog zahtjeva (prije pokretanja parnice), nakon što mu je tuženi djelomično isplatio štetu, nije vozilo odvezao na ovlašteni servis kako bi se izvršila popravka vozila prema Zapisniku o utvrđivanju oštećenja na vozilu od 26.05.2022. godine i eventualno otkrila dodatna oštećenja, već su od odlučnog značaja činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda koja su morala biti zasnovana na svestranoj ocjeni pisanog nalaza i mišljenja vještaka mašinske struke sa njegovim usmenim pojašnjenjima na glavnoj raspravi. Kako je takva ocjena u potpunosti izostala, to je prvostupanjski sud propustio da utvrdi pravno relevantne činjenice od kojih ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja, a posljedično tomu izostali su i razlozi u obrazloženju pobijane presude kojim se mogla opravdati odbijajuća odluka prvostupanjskog suda, što se sve sankcionira ukidanjem presude i vraćanjem predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje – glavnu raspravu.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nepravilnosti na koje mu je ukazano u ovom rješenju, te će donijeti novu pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati valjane i dovoljno obrazložene razloge.

Predsjednik vijeća
Senad Begović

Stalni sudski vještak Nedžad Aganović iz Zenice u svom iskazu na glavnoj raspravi je izjavio da ostaje kod svog pismenog nalaza i mišljenja. U odgovoru na pitanja punomoćnika tužitelja na upit : Da li bi popravak vozila u neovlaštenom servisu moglo vozilo dovesti u prvobitno stanje? izjavio: Ne kvalitete kao kod ovlaštenog servisa, obzirom da ovlašteni servis radi po preporukama i standardima proizvođača vozila. Analiza popravke u ovlaštenom servisu urađena je u zaključku rezime 4.1. gdje se navodi tačkom 5.1. izračunata visina materijalne štete na vozilu tužitelja prema cijenama dijelova i radova iz ovlaštenog servisa za predmetno vozilo a na osnovu cjelokupne dokumentacije .Troškovi popravke vozila iznose 13.667,75 KM bez PDV-a, odnosno 15.991,27 KM sa PDV-om. Obračun je dat u prilogu Nalaza. U koliko se popravka radi u ovlaštenom servisu i ako uzmemo u obzir tačku 5.4. gdje je izračunata visina štete na vozilu kada je popravka ekonomski nerentabilna proizilazi da je popravka ekonomski neopravdana odnosno radi se o tzv. totalnoj šteti i ista iznosi 8.176,69 KM. Potrebno je napomenuti za obračun totalnoj štete, a kako je detaljno obrazloženo u tački 5.4., urađen je prema uvjetima auto kasko osiguranja Triglav osiguranja. Prema njegovom iskustvu oštećenja na štokovima ni neovlašteni servisi ne izvode nego se aplicira veći sloj temeljnih materijala (cement git) da bi se izravnale površine. Isto prema njegovom iskustvu ovaj dio se može uraditi ispravno samo zamjenom jer nema mogućnosti pristupa navedenom dijelu sa unutrašnje strane da bi se izvršila njegova popravka. Dakle prema njegovom znanju i iskustva ovaj dio se u ovlaštenim servisima mijenja. U koliko klijent servisa ne želi zamjenu tog dijela jer se radi o većim troškovima pristaju na sanaciju tog dijela kako je prethodno navedeno iako znaju da time ne vrše adekvatnu popravku vozila. Takođe je u svom iskazu naveo da je prema zadatku vještaku je bilo određeno da izračuna visinu štete u skladu sa metodologijom popravke vozila oštećenog vremenskim neprilikama odnosno gradom i tu je primijenio satnicu od 30,00 KM jednog prosječnog servisa koji se bavi popravkom vozila a specijalizirano i za oštećenja od grada. Iznos te popravke prema dostupnoj dokumentaciji sa satnicom od 30,00 KM bez PDV-a koja je prema informacijama satnica jednog od servisa koja se bavi popravkom oštećenja od leda iznosi 3.486,65 KM bez PDV-a odnosno 4.079,38 KM sa PDV-om. Kod ovog obračuna nema dijelova za zamjenu, sve se popravljaju to je bila njegova pretpostavka za ovu vrstu popravke i bitno je napomenuti i tačku 5.3. napomenu gdje je detaljno obrazložio način ovog

obračuna troškova popravke a u skraćenoj verziji kako nije vršio pregled vozila postoji mogućnost da vozilo ima dosta dodatnih oštećenja koja se ne mogu vidjeti sa fotografije a što mu je pokazala praksa onda je slikom 2 pokazao primjer pregleda vozila koji je radio lično sa jednim alatom koji pomaže i koji koriste serviseri u svom radu za otkrivanje niza skrivenih oštećenja od grada koji se ne vide golim okom običnim pregledom. Isto tako sam naveo da su okolni objekti su pravili blic efekat na laku pa mu je i to onemogućavalo da vidi eventualno sva dodatna oštećenja. Najispravnija popravka je u ovlaštenom servisu koji radi po preporukama i standardima proizvođača.

Punomoćnik tužitelja je u toku glavne rasprave na osnovu Nalaza vještaka mašinske struke konačno opredijelio tužbeni zahtjev tužitelja tako da sada isti glasi:„ Obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade materijalne štete isplati iznos od 5.960,19 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 23.05.2022. godine kao dana nastanka štete pa do konačne isplate, kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka za zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja presude pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.“